

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 171. Eleonora Galligaya Ancræi uxor supremo affecta supplicio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

nares, sævitur in viscera, nec fœdis quoque membris indomita parcit rabies: Inter ceteros vero quidam omnem humanitatis sensum exuisse videbantur, quos inter Hurtenotii, qui, ut memoravimus, Ancræi jussu nuper carnifice ministro publice suspensus fuit, famulus Heri sui mortem in Ancræi corpore ulturus, illud præciso fune in terram præcipitat, infixoque morsu discerpit, lætusque cruorem lambens, tabumque sorbens, ultione, etsi lassatus, nunquam satiatus fuisset, nisi inhumanam ejus sævitiam alternans bacchantium crudelitas interrupisset; ereptum enim ejus dentibus mutilum Ancræi cadaver ab aliis per varias urbis plateas distrahitur, inter lixas & ganeones dividitur, extractumque cor ejus ab aliis devoratur, & tandem sub eodem patibulo, quicquid de Ancræi membris superfuit, comburitur. Ita nempe Ancræus felicitatis aulicæ simulacrum in cineres, & potestatis vix non Regiæ gloria in fumum abiit.

Sæc. XVII.
A. C. 1617.

Vid. supra L.
CLXXIX.
§. 167.

§. CLXXI.

Eleonora Galigaya Ancræi uxor supremo affecta supplicio.

Paulopost quam illata esset Ancræo cædes, Vitrius ad Conjugis ejus

Hist. du Parlem. 48. pag. Gali-230.

Hist. Eccles. Tom. LV.

Rr

Gali-230.

Sæc. XVII. Galigayæ cubile irruens, eidem vincu-
A. C. 1617. la injicit, simulque armillas corpori,
 monialia, gemmasque diripiens, scriniis reſeratis pretioſa quæque aſportat,
 Regio ærario deſtinata. Ipſam vero in
 arce Regia ad idem cubiculum, in quo
 nuper Condæus Princeps captus detinebatur, deductam inde die ſecunda
 Aprilis in arcem Baſtilliam raptat,
 Regina Galigayæ familiariffima miſeram ipſius ſortem incuſſum deplorante.
 Ibi die vigelima ſexta ejuſdem Menſis
 quæſtioni ſubjecta, primo interrogabatur,
 quibus artibus ante ſuum in Gallias adventum nullis pene opibus inſtructa,
 ad tam immenſos theſauros pervernerit? Illa vero, cui ſane ſacundia,
 animi dotes, ingeniique acumen ad enervandas quaſque interrogationum
 verberas ſatis limatum erat, intrepide reſpondit, *fortunæ aulicæ favore ditata ſum,
 quæ multos celeriter locupletat, ac celerius exſpoliat, uti experta ſum.* Inſtante
 Iudice: quid ipſi cum Montalto Iudæo commercii, & quidem aſſidui fuerit?
 cur quotidie talamum aromatico fumo involviſſet? nunquid ut hebraicum
 ferret Altare tymiamatis, & cum Iudæo ſuo emortuos Moſaicæ legis ritus
 reſuscitaret? Ad hæc obſtupefaſta mulier reſpoſuit, *internæ putredinis formidini
 aromatibus, morbis vero meis medicina ſuccurrebat*

currebat Judæus, quem accersere Religioni Sæc. XVII.
mihi quidem erat, licentiam tamen a summo A. C. 1617.
Pontifice obtinui. Sciscitabatur ulterius
 Judex, quo magistro futura prænosset,
 & anulum illum unacum spiritu fami-
 liari, totius fortunæ suæ architecto,
 accepisset? Ad hæc ipsa non sine indi-
 gnatione dixit, se Christi discipulam esse
 futurorum adeo ignaram, ut se unquam
 in Bastilliam deducendam, nequidem
 somniasset: annulos vero omnes a Vi-
 trio fuisse ablatos, de cetero autem se
 nullum alium nosse Spiritum familia-
 rem, nisi maximum Reginæ favorem,
 ac ingenii sui aciem. Postea Actor
 membranam pergamenam coloris viri-
 dis produxit; in qua ignoti characteres,
 ac propterea, ut ajebat Judex, *præsti-*
giosi cernebantur. Risit autem subtilis
 ingenii mulier, ad tam ineptam magi-
 cæ artis demonstrationem: Confusus
 igitur Inquisitor eidem objecit, quo ju-
 re ipsa apud Italos, ejus vero Maritus
 ad Belgas tot pecunias in Galliis cor-
 rasas in Franciæ perniciem elocassent?
non alio, reposuit ipsa, jure, quam quo
uti, fruique suis bonis cuilibet datur, quod
autem Ancræus his pecuniis ad perniciosam
cum exteris scædera abusus sit, plane ignoro.
 Postremo Judex effervescens, Galigayæ
 exprobrabat, quod ipsa, ejusque Ma-
 ritus Galliæ populos oppresserint, Re-

Sæc. XVII. A. C. 1617. giamque auctoritatem sibi solis vendi-
carint: ad hæc ipsa cœlum, cœlique
 Rectorem in testem evocabat, quod
 semper a tanta ambitione alienum ha-
 buerit animum, ac propterea severam
 Mariti sui indignationem sæpius exper-
 ta fuerit, eo quod proclivem ejus in im-
 peria indolem eidem exprobrasset. Ad-
 mirabantur Judices promptam, non
 minus ac moderatam quæstionum ex-
 cusationem: unde eorum Judicum quin-
 que Galigayam de diversis quidem ac-
 cusatam, de nullo autem convictam,
 ac nonnisi suspicionibus oneratam pro-
 nuntiarunt: & propterea a judicio re-
 cesserunt, nullus tamen miseram prote-
 gere audebat, quæ ab omnibus deserta,
 a se vero sola, non indefensa, ad car-
 ceres reducebatur, causa ejus ad Sen-
 natum, judicumque capitalium tribu-
 nal rejecta. Scissæ sunt in diversa ho-
 rum judicia: pars exilium multamque
 pecuniariam decernebat, & Deslan-
 des Payenus nunquam mortis senten-
 tiæ suffragari voluit, prævaluit tamen
 Curtinus Luynæi mancipium, nec non
 alii a novo hoc Regis Cliente sollicitati,
 qui pœnam capitis irrogabant. Die
 igitur octava Mensis Julij pronuntiata
 sententia Galigayæ per ordinem recita-
 tur, eique præter mortis supplicium,
 bonorum omnium proscriptio, filii sui
 exilium,

Sæc. XVII.
A. C. 1617.

exilium, nobilitatis privatio, ac denique Ancreani Palatii everfio denuntiat. Hæc, ubi sibi mortem indici percepit, vitæ finiendæ inducias obtentura, fe prægnantem effe afferuit: replicante autem Judice, quod a biennio jam a Mariti fui amplexibus avulfa, fi gravida foret, propria confessione fe adulteram faceret; His confufa mulier, ne adultera videretur, confessa est mendacium: Proximo igitur die Sabbati infami fuperimpoſita curru e Baſtilia ad plateam, cui *Grevicæ* nomen, trahebatur, ubi in ferali pegmate conſtituta circumſtantes his verbis alloquebatur; *innocens, Deum teſtor, patibulo affigor, nullo meo crimine, niſi crimen ſit vitæ ſociam fuiſſe marito, cujus conſilia meam fugerunt conſcientiam: nullis præſtigiis ad ſumma rerum, ſed non niſi Reginae, ac fortunæ beneficio eveſta ſum: nunc vero Deo rependo grates, quod inter aulicos favores me ſui parum memorem, inque ſuperba naturæ vitio prolapſam hac amica vi deduxerit, ubi ſociabor Chriſto, in patibulo morienti: armillis ac pretioſis unionibus, queis collum, brachia, pectusque recinctum antea erat, ſuccedunt nunc nodofi funes, quibus mihi omnis adempta libertas, non autem libere moriendi voluntas: deprecor autem publicam offenſionem & iram profundiffimam*

Rr 3

ani-

Sæc. XVII. *animi submissione. Tu vero fili mi (*) nul-*
 A. C. 1617. *lam eorum, quæ patimur, vindictam ullo*
unquam tempore suscipias, & quo tempo-
ris momento susceperis, execrabor, & in
caput tuum, non jam pia Mater, sed aspe-
ra noverca, diras exposcam. His dictis,
 cum illico colligatis infra poplites ve-
 stibus sublime in furcam rapienda cre-
 deretur, mutato supplicii genere inter
 media salvificæ Crucis oscula ex im-
 proviso decollatur, accenso autem pub-
 lico rogo corpus ejus tanquam venefi-
 cæ crematum; Enimvero ejusmodi
 sententia sæculi quidem decimi obscuri-
 tatem sapere videtur, illo autem ævo
 eam fuisse pronuntiatam, an creditura
 sit posteritas, dubito. Ceterum ad fu-
 nestum hujus supplicii spectaculum po-
 pulus, qui paulo ante hanc foeminam
 diris omnibus devoverat, ad ingentem
 miserationis sensum excitabatur. Ita
 nempe ferunt vulgi vices, quod in con-
 trarium repente mutatur, atque ad om-
 nes affectus alternante impetu ra-
 pitur.

§. CLXXII.

(*) Habebat enim quindecennem filium Co-
 mitem de la Pena, tum absentem, Regis sub
 tutela, & Fiefchii, quem Ancræus ad honori-
 ficum munus promoverat, custodia delitescen-
 tem.